

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul XI — Nr. 336

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 15 iulie 1999

SUMAR

	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 85 din 1 iunie 1999 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 14/1998 cu privire la rectificarea bugetului de stat pe anul 1998, precum și a ordonanței în întregul său	1-3		5-7
Decizia nr. 86 din 1 iunie 1999 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. I pct. 6 din Legea nr. 55/1993 pentru modificarea și completarea Legii nr. 52/1991 cu privire la salarizarea personalului din organele puterii judecătorești	3-5	467.	7
Decizia nr. 94 din 17 iunie 1999 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. IV pct. 3 din Ordonanța Guvernului nr. 18/1994 privind măsuri			
			8

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 85

din 1 iunie 1999

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 14/1998 cu privire la rectificarea bugetului de stat pe anul 1998, precum și a ordonanței în întregul său

Lucian Mihai	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Ioan Muraru	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Mihai Paul Cotta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 14/1998 cu privire la rectificarea bugetului de stat pe anul 1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 357 din 21 septembrie 1998, excepție ridicată de Federația Sindicatelor Libere din Învățământ în Dosarul nr. 19.479/1998 al Judecătoriei Sectorului 1 București.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Educației Naționale declară că este de acord cu admiterea excepției, aceasta fiind întemeiată, și consideră că salarizarea face parte din domeniul protecției sociale, fiind reglementată numai printr-o lege organică care nu poate fi modificată printr-o ordonanță de urgență.

Reprezentantul Ministerului Public pune, de asemenea, concluzii de admitere a excepției de neconstituționalitate invocate și consideră că prevederile criticate, prin care au fost stabiliți alți coeficienți de ierarhizare decât cei reglementați prin Legea nr. 154/1998, sunt neconstituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 12 noiembrie 1998 Judecătoria Sectorului 1 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 14/1998, precum și a ordonanței în întregime, excepție ridicată de Federația Sindicatelor Libere din Învățământ într-o cauză civilă având ca obiect cererea formulată de autoarea excepției de a obliga Ministerul Educației Naționale să aplice prevederile Legii nr. 154/1998 începând cu data intrării ei în vigoare.

În motivarea excepției autoarea acesteia susține că prevederile art. 6 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 14/1998 sunt neconstituționale prin aceea că încalcă principiul neretroactivității legii, consacrat de art. 15 alin. (2) din legea fundamentală, deoarece coeficienții de multiplicare prevăzuți la alin. (2) al aceluiași articol din ordonanță se utilizează de la data aplicării prevederilor Legii nr. 154/1998. Din acest motiv, susține autoarea excepției, această prevedere din ordonanță „apare ca vădit neconstituțională”, având caracter retroactiv. În același timp, se mai arată în motivarea excepției, ordonanța, în întregul său, încalcă și normele constituționale cuprinse în art. 107 alin. (1) și (3) și în art. 114 alin. (1) și (4), întrucât Guvernul modifică printr-o ordonanță o lege și reglementează într-un domeniu al legii organice. Or, salarizarea face parte din domeniul protecției sociale, domeniu ce trebuie reglementat prin lege organică.

Exprimându-și opinia asupra excepției de neconstituționalitate ridicate, instanța de judecată apreciază că, într-adevăr, prevederile atacate din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 14/1998 sunt neconstituționale, ele fiind în contradicție cu dispozițiile art. 15 alin. (2) din Constituție, excepția fiind, în acest sens, întemeiată.

În conformitate cu prevederile art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, au fost solicitate punctele de vedere ale președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

În punctul de vedere primit din partea Guvernului se arată că „art. 6 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 14/1998 creează un caz de retroactivitate a legii prin faptul că prevede expres că se va aplica de la o dată anterioară intrării în vigoare a întregii reglementări”. Pentru aceste motive excepția de neconstituționalitate este întemeiată.

În ceea ce privește critica de neconstituționalitate, formulată de autoarea excepției, în legătură cu faptul că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 14/1998 este neconstituțională, întrucât încalcă prevederile art. 107

alin. (1) și (3) din Constituție, opinia Guvernului este aceea a respingerii excepției ca neîntemeiată, invocându-se practica Curții Constituționale, care a statuat că interdicția reglementării prin ordonanță în domenii rezervate legii organice nu este aplicabilă ordonanțelor de urgență.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile părții prezente și ale procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Potrivit art. 144 lit. c) din Constituție și art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

1. Din examinarea încheierii de sesizare, precum și a susținerilor formulate în dosarul cauzei de autoarea excepției rezultă că aceasta a ridicat excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 6 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 14/1998 cu privire la rectificarea bugetului de stat pe anul 1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 357 din 21 septembrie 1998, solicitându-se Curții Constituționale să se pronunțe asupra efectelor în timp ale acestor dispoziții.

Potrivit acestui text, „*Coeficienții de multiplicare (ierarhizare) prevăzuți la alin. (2) se utilizează de la data aplicării prevederilor Legii nr. 154/1998*”.

Pe fond se constată că, potrivit art. 6 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 14/1998, elementele sistemului de stabilire a salariilor de bază cuprinse în anexele la Legea nr. 154/1998 sunt modificate, stabilindu-se coeficienți corecțai de multiplicare (ierarhizare) a salariilor. Aceștia vor fi utilizați, potrivit art. 6 alin. (3) din ordonanță, începând cu data intrării în vigoare a Legii nr. 154/1998.

Art. 78 din Constituție prevede că „*Legea se publică în Monitorul Oficial al României și intră în vigoare de la data publicării sau de la data prevăzută în textul ei*”.

Potrivit art. 15 alin. (2) din Constituție, „*Legea dispune numai pentru viitor, cu excepția legii penale mai favorabile*”.

Din coroborarea celor două texte constituționale rezultă că art. 6 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 14/1998, reglementând aplicarea retroactivă a prevederilor alin. (2), iar prin aceasta modificând unele dispoziții din Legea nr. 154/1998, este neconstituțional, prin aceea că se încalcă principiul neretroactivității legii. Într-adevăr, deși ordonanța de urgență a Guvernului a intrat în vigoare la 21 septembrie 1998, data publicării ei, art. 6 alin. (3) din ordonanță dispune ca aplicarea prevederilor alin. (2) să se facă începând cu data intrării în vigoare a Legii nr. 154/1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 266 din 16 iulie 1998, modificând în felul acesta, retroactiv, legea veche. Legea nouă ar putea, cel mult, pentru a evita retroactivitatea, să reconstituie dreptul anterior prin preluarea dispozițiilor din legea veche, ceea ce, în cauză, nu se pune problema.

Pentru aceste motive excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 6 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 14/1998 este întemeiată și urmează să fie admisă.

2. Autorul excepției solicită să se constate neconstituționalitatea întregii ordonanțe, deoarece aceasta contravine dispozițiilor art. 107 alin. (3) și ale art. 114 din Constituție.

Analizând această critică, Curtea constată că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 14/1998 nu a fost adoptată în baza unei legi speciale de abilitare.

Se constată, de asemenea, că Legea nr. 154/1998, la care fac referire alin. (2) și (3) ale art. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 14/1998, a fost adoptată ca lege ordinară și nu ca lege organică, cum susține autoarea excepției.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 24 alin. (2) și al art. 25 din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

1. Admite excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 14/1998 cu privire la rectificarea bugetului de stat pe anul 1998, excepție ridicată de Federația Sindicatelor Libere din Învățământ în Dosarul nr. 19.479/1998 al Judecătoriei Sectorului 1 București.

2. Respinge excepția de neconstituționalitate cu privire la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 14/1998, în întregul său, excepție ridicată în același dosar de Federația Sindicatelor Libere din Învățământ.

Decizia se comunică celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 1 iunie 1999.

p. PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. Ioan Muraru

Magistrat-asistent,
Mihai Paul Cotta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 86

din 1 iunie 1999

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. I pct. 6 din Legea nr. 55/1993 pentru modificarea și completarea Legii nr. 52/1991 cu privire la salarizarea personalului din organele puterii judecătorești

Lucian Mihai	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Ioan Muraru	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Mihai Paul Cotta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. I pct. 6 din Legea nr. 55/1993 pentru modificarea și completarea Legii nr. 52/1991 cu privire la salarizarea personalului din organele puterii judecătorești, excepție ridicată de Vasile Opriș în Dosarul nr. 2.643/1998 al Curții de Apel Cluj — Secția civilă.

La apelul nominal răspunde autorul excepției, lipsind cealaltă parte, Agenția de Protecție a Mediului Zalău, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, autorul excepției consideră că prevederile art. I pct. 6 din Legea nr. 55/1993 contravin dispozițiilor art. 16 alin. (1) din Constituție, deoarece creează o inegalitate între diferitele categorii de bugetari în ceea ce privește sistemul de salarizare a acestora. Totodată susține că toți salariații bugetari ar trebui încadrați în aceeași lege, cu acordarea unei retribuții egale.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca inadmisibilă a excepției, deoarece textul criticat a fost abrogat. De altfel, acest text nici nu este relevant pentru soluționarea cauzei, iar Curtea de Apel Cluj în mod greșit a sesizat Curtea Constituțională, în loc să fi constatat inadmisibilitatea excepției.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 27 ianuarie 1999 Curtea de Apel Cluj — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. I pct. 6 din Legea nr. 55/1993 pentru modificarea și completarea Legii nr. 52/1991, excepție ridicată de Vasile Opriș într-o cauză civilă având ca obiect soluționarea recursului declarat de autorul excepției împotriva Deciziei nr. 308/1998 a Tribunalului Sălaj, prin care a fost respinsă cererea de pretenții formulată de acesta, în contradictoriu cu Agenția de Protecție a Mediului Zalău.

În motivarea excepției autorul acesteia susține că dispozițiile art. 6 din Legea nr. 55/1993 încalcă principiul nediscriminării prevăzut la art. 16 alin. (1) din Constituție, prin aceea că instituie un sistem de premiere privilegiat pentru personalul autorității judecătorești în comparație cu salariații altor instituții bugetare. Autorul arată că, în perioada în care l-a înlocuit pe directorul Agenției de Protecție a Mediului Zalău, beneficia de premii și sporuri salariale, deoarece a contribuit la realizarea economiilor unității, iar acestea trebuiau acordate conform art. 6 din Legea nr. 55/1993 și nu potrivit art. 2 alin. 2—4 din Hotărârea Guvernului nr. 281/1993.

În opinia instanței de judecată se consideră că textul de lege criticat este constituțional și nu are nici o legătură cu obiectul cauzei, deoarece acesta reglementează salarizarea personalului din cadrul organelor puterii judecătorești, iar aplicarea dispozițiilor acestui act normativ nu poate fi extinsă asupra tuturor salariaților bugetari. În speță sunt incidente prevederile din Codul muncii, din Legea salarizării nr. 14/1991 și din Hotărârea Guvernului nr. 281/1993. În legătură cu premiile și sporurile, se consideră că acestea, fiind adaosuri la salariul de bază, vor fi stabilite prin aceleași modalități legale.

În conformitate cu dispozițiile art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, au fost solicitate punctele de vedere ale președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

În punctul de vedere comunicat de Guvern se apreciază că excepția ridicată „este lipsită de obiect”, deoarece, astfel cum corect a reținut și instanța, Legea nr. 55/1993, cuprinzând norme de modificare și de completare a Legii nr. 52/1991 cu privire la salarizarea personalului din organele puterii judecătorești, nu este aplicabilă personalului din cadrul Agenției de Protecție a Mediului Zalău. De altfel, se mai arată în punctul de vedere al Guvernului, „Legea nr. 52/1991, cu modificările și completările ulterioare, a fost abrogată prin Legea nr. 50/1996”.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile părții prezente și ale procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Sesizarea Curții Constituționale s-a făcut cu încălcarea dispozițiilor art. 23 alin. (1) din Legea nr. 47/1992,

republicată, potrivit căroră „*Curtea Constituțională decide asupra excepției ridicate în fața instanțelor judecătorești privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare, de care depinde soluționarea cauzei*”.

Din conținutul actului de sesizare, coroborat cu susținerile autorului excepției, rezultă că textul de lege care face obiectul excepției de neconstituționalitate este indicat greșit, fiind vorba în realitate de art. I pct. 6 din Legea nr. 55/1993, și, prin urmare, Curtea Constituțională urmează să se pronunțe asupra art. I pct. 6 din Legea nr. 55/1993 pentru modificarea și completarea Legii nr. 52/1991 cu privire la salarizarea personalului din organele puterii judecătorești, prevedere care a completat și art. 14, în sensul că a introdus după alin. 1 două alineate cu următorul conținut:

„*În cazul în care ordonatorul principal de credite bugetare realizează economii la cheltuielile de personal, se pot acorda premii în cursul anului, în limita de 2% din fondul de salarii prevăzut de bugetul de venituri și cheltuieli, personalului care asigură realizarea activității ce revenea posturilor din care au provenit economiile.*”

Criteriile de acordare a premiilor se aprobă, după caz, de ministrul justiției, procurorul general și președintele Curții Supreme de Justiție.”

Autorul excepției solicită Curții Constituționale să constate neconstituționalitatea art. I pct. 6 din Legea nr. 55/1993, deoarece acest text instituie pentru personalul organelor puterii judecătorești un sistem de premiere diferit de cel aplicabil personalului din alte domenii ale sectorului bugetar.

Față de obiectul litigiului și din examinarea textului de lege criticat Curtea reține existența a două motive de inadmisibilitate a excepției de neconstituționalitate ridicate:

1. Legea nr. 52/1991 a fost în întregime abrogată, cu modificările și completările ulterioare, prin art. 59 din Legea nr. 50/1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 130 din 24 iunie 1996, precum și prin art. 37 din Legea nr. 56/1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 139 din 4 iulie 1996.

2. Textul de lege criticat, chiar dacă ar mai fi în vigoare, nu ar putea influența soluționarea cauzei în care s-a ridicat excepția de neconstituționalitate. În diferitele domenii ale sectorului bugetar salarizarea și celelalte drepturi ale personalului, ca, de altfel, și obligațiile ce îi revin acestuia, sunt reglementate, cum este și firesc, prin acte normative distincte. Legea nr. 52/1991 s-a referit exclusiv la salarizarea personalului din organele puterii judecătorești, motiv pentru care ea nu putea fi aplicată salariaților altor instituții bugetare.

Curtea de Apel Cluj — Secția civilă a reținut corect al doilea motiv de inadmisibilitate a excepției, dar nu s-a conformat dispozițiilor art. 23 alin. (6) din Legea nr. 47/1992, republicată, potrivit căroră „*Dacă excepția este inadmisibilă, fiind contrară prevederilor alin. (1), (2) sau (3), instanța o respinge printr-o încheiere motivată, fără a mai sesiza Curtea Constituțională*”.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 6 din Legea nr. 55/1993 pentru modificarea și completarea Legii nr. 52/1991 cu privire la salarizarea personalului din organele puterii judecătorești, excepție ridicată de Vasile Opriș în Dosarul nr. 2.643/1998 al Curții de Apel Cluj — Secția civilă.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din data de 1 iunie 1999.

p. PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. Ioan Muraru

Magistrat-asistent,
Mihai Paul Cotta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 94

din 17 iunie 1999

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. IV pct. 3
din Ordonanța Guvernului nr. 18/1994 privind măsuri pentru întărirea disciplinei financiare
a agenților economici, aprobată și modificată prin Legea nr. 12/1995**

Ioan Muraru	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Mihai Paul Cotta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. IV pct. 3 din Ordonanța Guvernului nr. 18/1994 privind măsuri pentru întărirea disciplinei financiare a agenților economici, aprobată și modificată prin Legea nr. 12/1995, excepție ridicată de Societatea Comercială „Romsuintest” — S.A. din comuna Periș, județul Ilfov, în Dosarul nr. 3.821/1998 al Judecătoriei Buftea.

La apelul nominal a răspuns autoarea excepției, prin avocat, lipsind cealaltă parte, Direcția generală a finanțelor publice și controlului financiar de stat Ilfov, pentru care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, avocatul părții prezente solicită admiterea excepției, deoarece prevederile art. IV pct. 3 din Ordonanța Guvernului nr. 18/1994 contravin dispozițiilor constituționale prin aceea că averea dobândită licit printr-un act de comerț este supusă confiscării. Această măsură este cu atât mai evidentă cu cât Societatea Comercială „Romsuintest” — S.A. nu a încasat suma ce i se cuvenea pentru produsul exportat, fiind deci păgubită și cu valoarea mărfii trimise debitorului extern. În

motivarea susținerilor sale autoarea excepției depune la dosar Sentința nr. 33/1996 a Curții de Arbitraj Comercial Internațional de pe lângă Camera de Comerț și Industrie a României, din care rezultă neplata prețului pentru marfa livrată. În această situație organele financiare, prin amenda contravențională aplicată, pe baza dispozițiilor legale criticate au confiscat, de fapt, o sumă care nu a fost niciodată încasată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției, deoarece constituționalitatea prevederilor criticate a mai fost examinată anterior și s-a constatat că textul art. IV pct. 3 din Ordonanța Guvernului nr. 18/1994 este conform cu regulile necesare pentru asigurarea libertății comerțului.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 9 decembrie 1998 Judecătoria Buftea a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. IV pct. 3 din Ordonanța Guvernului nr. 18/1994 privind măsuri pentru întărirea disciplinei financiare a agenților economici, aprobată și modificată prin Legea nr. 12/1995, excepție ridicată de Societatea Comercială „Romsuintest” — S.A. din comuna Periș, județul Ilfov, într-o cauză civilă având ca obiect soluționarea plângerii formulate de autoarea excepției împotriva procesului-verbal de contravenție întocmit de Direcția generală a finanțelor publice și controlului financiar de stat Ilfov în baza dispozițiilor legale menționate.

În motivarea excepției autoarea acesteia susține că textul de lege criticat contravine dispozițiilor art. 134 alin. (2) lit. a) și ale art. 135 din Constituție, deoarece obligă societatea comercială care a efectuat o operațiune de export, cu încasare valutară la vedere, să repatrieze valuta obținută în termen de 5 zile de la data încasării, dar nu mai târziu de 90 de zile calendaristice, calculate de la data atestării documentare a trecerii mărfii prin frontiera română. În opinia autoarei excepției „obligatia de repatriere a valutei încalcă grav interesele agentului economic în realizarea de afaceri pe piața externă și reprezintă un amestec al statului în treburile interne ale agentului economic“. Totodată consideră că art. IV pct. 3 din Ordonanța Guvernului nr. 18/1994 „încalcă principiul libertății comerțului, consacrat cu titlu de principiu constituțional de prevederile art. 134 alin. (2) lit. a) și ale art. 135 din Constituție, care garantează autonomia juridică a agenților economici, libertatea comerțului pe baza egalității de șanse a acestora“.

În opinia instanței de judecată excepția ridicată nu este întemeiată, întrucât textul de lege atacat, obligând agentul economic să repatrieze valuta obținută în urma actului de comerț exterior, nu încalcă dreptul de proprietate asupra valutei respective și nici principiul libertății comerțului, urmărind doar ca sumele de bani în valută obținute de agenții economici să fie, eventual, investite în economia românească și să nu se eludeze legislația fiscală privind impozitul pe profit.

În conformitate cu dispozițiile art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, au fost solicitate punctele de vedere ale președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

În punctul de vedere comunicat de Guvern se apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât textul de lege criticat este în concordanță cu prevederile art. 134 alin. (2) lit. b) din Constituție, potrivit cărora statul trebuie să asigure protejarea intereselor naționale în activitatea financiară și valutară. Pe de altă parte, se mai arată că, deși agenții economici își desfășoară activitatea de comerț exterior pe baza autonomiei lor juridice, este necesar să se respecte o anumită disciplină financiară, care să fie în concordanță cu interesul național, încadrându-se într-un sistem economic coerent. Libertatea comerțului nu justifică renunțarea la reglementările prin care se urmărește constituirea fondurilor valutare necesare în vederea funcționării sistemului economic național, acestea fiind indispensabile dezvoltării economiei de piață. În susținerea acestui punct de vedere se invocă și jurisprudența Curții Constituționale, astfel cum rezultă din deciziile nr. 15/1997 și nr. 16/1997.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile părții prezente și ale procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Potrivit art. 144 lit. c) din Constituție și art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

În legătură cu critica adusă art. IV pct. 3 din Ordonanța Guvernului nr. 18/1994, ce formează obiectul excepției ridicate, din motivarea acesteia rezultă că, în realitate, sunt criticate numai prevederile alin. 1 al pct. 3 din art. IV, și nu

întreaga dispoziție, deoarece contravenția reținută de organul de control financiar în sarcina societății comerciale, autoare a excepției, este legată de o operațiune de încasare valutară la vedere.

Potrivit acestui text: „În cazul operațiunilor de încasare la vedere, repatrierea valutei rezultate în urma producerii actului de comerț internațional se va face în maximum 5 zile de la data încasării, dar nu mai târziu de 90 de zile calendaristice, calculate de la data atestării documentare a trecerii mărfii prin frontiera română, sau, după caz, a executării lucrărilor și prestării serviciilor în străinătate, în funcție de zona geografică a partenerului extern.“

1. Aceste prevederi sunt criticate, deoarece, susține autoarea excepției, contravin dispozițiilor art. 134 alin. (2) lit. a) din Constituție, potrivit cărora „(2) Statul trebuie să asigure:

a) libertatea comerțului, protecția concurenței loiale, crearea cadrului favorabil pentru valorificarea tuturor factorilor de producție“.

Raportând prevederile art. IV pct. 3 alin. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 18/1994 la textul constituțional menționat, Curtea constată că excepția invocată este neîntemeiată. Într-o interpretare sistematică a dispozițiilor art. 134 din Constituție se reține că prevederile criticate corespund exigențelor economiei de piață în actualul stadiu de dezvoltare a societății românești, precum și regulilor de bază care asigură libertatea comerțului în economia românească. În acest sens este și jurisprudența Curții Constituționale. Menționăm Decizia nr. 60 din 31 martie 1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 183 din 18 mai 1998, în care s-a apreciat că Ordonanța Guvernului nr. 18/1994 „își are temeiul în dispozițiile constituționale cuprinse în titlul IV «Economia și finanțele publice», în special cele prevăzute la art. 134 alin. (2) lit. b), potrivit cărora statul trebuie să asigure protejarea intereselor naționale în activitatea financiară și valutară; or, scopul reglementării cuprinse în art. IV din ordonanță este consolidarea regimului valutar în vigoare și întărirea disciplinei financiare privind disponibilitățile în conturile valutare“.

Societatea comercială care a ridicat excepția de neconstituționalitate susține că în mod greșit organul de control financiar a constatat vinovăția societății exportatoare pentru nerepatrierea sumei valutare reprezentând contravaloarea mărfii livrate, deoarece, în realitate, această sumă nu a fost încasată de la partenerul extern, iar între cele două societăți a existat un litigiu soluționat printr-o hotărâre arbitrală. Toate aceste aspecte însă, legate de lipsa culpei societății exportatoare, de justificarea neîncasării prețului ca urmare a relei-credințe a debitorului extern sau de interpretările greșite ale organului constator, privesc litigiul aflat pe rolul instanței de judecată, nu constituționalitatea prevederilor legale ce fac obiectul excepției ridicate.

2. Autoarea excepției susține, totodată, că prevederile legale criticate contravin art. 135 din Constituție, fără însă să indice vreun alineat al acestui text constituțional.

Din analiza art. 135 din Constituție Curtea reține că în toate alineatele acestui articol este reglementată, în general, proprietatea: ocrotirea acesteia, caracterul public sau privat, faptul că aparține statului sau unităților administrative-teritoriale, natura acesteia etc. Dispoziția legală atacată nu are deci nici o legătură cu aceste prevederi constituționale, întrucât obligația repatrierii valutei nu produce nici o modificare a dreptului de proprietate ori a posibilității exercitării acestuia în privința tuturor atributelor sale.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. IV pct. 3 din Ordonanța Guvernului nr. 18/1994 privind măsuri pentru întărirea disciplinei financiare a agenților economici, aprobată și modificată prin Legea nr. 12/1995, excepție ridicată de Societatea Comercială „Romsuintest” — S.A. din comuna Periș, județul Ilfov, în Dosarul nr. 3.821/1998 al Judecătorei Buftea.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din data de 17 iunie 1999.

PRESEDINTE,
prof. univ. dr. Ioan Muraru

Magistrat-asistent,
Mihai Paul Cotta

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

privind produsele strategice supuse regimului de control la export și import

În temeiul art. 31 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 31/1994 privind regimul importurilor și exporturilor de produse strategice, aprobată prin Legea nr. 93/1994,

Guvernul României h o t ă r ă ș t e :

Art. 1. — Produsele strategice supuse regimului de control la export și import sunt prevăzute în anexele nr. 1 și 2 care fac parte integrală din prezenta hotărâre.

Art. 2. — (1) Prezenta hotărâre intră în vigoare la 15 zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României.

(2) Pe data intrării în vigoare a prezentei hotărâri se abrogă Hotărârea Guvernului nr. 1.020/1996 pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 594/1992 privind regimul

importurilor și exporturilor de articole și tehnologii supuse controlului destinației finale, precum și cel al controlului exporturilor pentru neproliferarea armelor nucleare, chimice și biologice și a rachetelor purtătoare de asemenea arme, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 270 și nr. 270 bis din 31 octombrie 1996.

(3) Anexele nr. 1 și 2*) la prezenta hotărâre înlocuiesc, în mod corespunzător, anexele nr. 1 și nr. 5—8 la Hotărârea Guvernului nr. 594/1992.

PRIM-MINISTRU
RADU VASILE

Contrasemnează:

Ministru de stat, ministrul apărării naționale,
Victor Babiuc

p. Ministrul afacerilor externe,
Mihai Răsvan Ungureanu,
secretar de stat

Ministrul industriei și comerțului,
Radu Berceanu

Ministru delegat pe lângă primul-ministru
pentru integrare europeană,
Alexandru Herlea

Secretar de stat, președintele Comisiei Naționale
pentru Controlul Activităților Nucleare,
Dan Cutoiu

Secretar de stat, președintele Agenției Naționale de Control
al Exporturilor Strategice și al Interzicerii Armelor Chimice,
Marius Petrescu

București, 10 iunie 1999.
Nr. 467.

*) Anexele nr. 1 și 2 se publică ulterior și se comunică celor interesați.

ACTE ALE CONSILIULUI NAȚIONAL AL AUDIOVIZUALULUI

CONSILIUL NAȚIONAL AL AUDIOVIZUALULUI

DECIZIE

privind reprezentarea societăților la dezbaterile publice organizate de Consiliul Național al Audiovizualului pentru acordarea licențelor de emisie

În aplicarea art. 12 din Legea audiovizualului nr. 48/1992, cu modificările ulterioare, în temeiul art. 32 din Legea nr. 48/1992 și în vederea asigurării transparenței statuate prin art. 10 din aceeași lege,

Consiliul Național al Audiovizualului d e c i d e :

Art. 1. — Societățile participante la concursurile pentru obținerea licenței de emisie pentru comunicare audiovizuală pe cale radioelectrică și la ședințele pentru obținerea licențelor de comunicare audiovizuală transmisă prin cablu sau prin satelit, organizate de Consiliul Național al Audiovizualului, vor fi reprezentate de o echipă formată din acționari, asociați, proprietari sau angajați ai societății, împuterniciți să furnizeze toate informațiile și explicațiile solicitate de membrii Consiliului Național al Audiovizualului pentru susținerea dosarului de concurs.

La alcătuirea echipei este obligatorie includerea persoanelor competente în domeniile:

- *managerial* (statutul societății, situația juridică, structura de capital, investiții preconizate, capacitatea economico-financiară etc.);

- *editorial* (structura grilei de program, echipa de realizatori etc.);

- *tehnic* (capacitățile de producție prevăzute, structura echipamentelor, performanțele aparatului și ale materialelor utilizate etc.).

Art. 2. — Prevederile art. 1 completează condițiile de participare la concursurile și ședințele de acordare a licențelor, organizate de Consiliul Național al Audiovizualului.

Art. 3. — Prezenta decizie intră în vigoare la data publicării ei în Monitorul Oficial al României.

PREȘEDINTELE CONSILIULUI NAȚIONAL AL AUDIOVIZUALULUI,
MIRCEA SORIN MOLDOVAN

București, 6 iulie 1999.

Nr. 98.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București.
Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București,
Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 211.57.30.
Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 668.55.58 și 335.01.11/2178,
E-mail: ramomrk@bx.logicnet.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro

